

DIMÉNY H. ÁRPÁD (1977) Csermáton

DIMÉNY H. ÁRPÁD

egy kutya súlya

ott akartam lenni amikor elaltatják
 apámmal maradtunk csak otthon
 amikor betoppant a maszek állatorvos
 illetve csak valami asszisztens
 nem azért mert olcsóbban dolgozik
 hanem mert házhoz jött

reszketett a szőnyegen a lábam előtt
 között én az ágyon ültem fölötte
 de nem fordította felém fejét
 nem haragból és nem elszántságból
 hiszen nem is tudta

elhangzott pár halk mondat
 hogy öreg már és erőtlen
 azért remeg a vékonya is...
 nem akarjuk hogy szenvedjen
 hogy mi is szenvedjünk
 hogy apám se szenvedjen
 mert ő sétáltatta a fájó lábaival
 pedig az ő szenvedése még ezután jött

fiatal férfi volt tagbaszakadt
 kezén furcsa vörhenyes foltokkal
 elővett egy ampullát a tűt a fecskendőre helyezte
 és én végre tudtam hogy mit kell csinálnom
 fejét az enyémhez szorítottam
 beszívtam a szagát és a fülébe hazudtam
 hogy minden rendben lesz

a férfit nem láttam a könnyeimtől
 csak annyit mondott
 nem fog érezni semmit
 és pár perc az egész
 mintha az nem lenne rengeteg

aztán a remegése átragadt rám
 nem nyüsztetett nem morgott
 csak a karjaimra nehezedett
 azóta is érzem rettenetes súlyát